

Schils/av

10-7-72

Mr. Schils, K233
mevr. Verkroost, K.231

De Heer Voorzitter van de Coördinatie
Commissie voor Europese Integratie en
Associatieproblemen
Ministerie van Buitenlandse Zaken
te
's Gravenhage

BEB/d1/eog/GH

172/7809

A

2337

Verhouding van de Aziatische
Gemeensbestanden met de Vergrote Gemeenschap

Op 4 juli j.l. besprak de Internationale Raad voor de
Handelspolitiek bijgaande nota (IRHP '72-34) inzake de ver-
houding van de Aziatische Gemeensbestanden met de Vergrote
Gemeenschap.

Als resultaat van de gevoerde bespreking over dit onder-
werp kwam de IRHP tot de navolgende conclusies:

- Van Nederlandse kant kan akkoord gegaan worden met het
openen van besprekingen met India op voorwaarde dat te
vooren de Raad zich uitsprekt over een model, dat in
zijn algemeenheid toepasbaar is op alle landen in de-
zelfde regio.
- Bij het vaststellen van dit horizontale model voor Azië
moet tevens rekening gehouden worden met het door de Ge-
meenschap te voeren beleid in andere delen van de wereld.
Te denken valt hier b.v. aan Zuid-Amerika.

Ik moge U verzoeken deze notitie met bijlage naar de
Raad voor Europese Aangelegenheden door te zenden.

DE DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE
BUITENLANDSE ECONOMISCHE BETREKINGEN.

Verhouding van de Aziatische Gemenebestlanden
met de vergrote Gemeenschap.

Aan de Aziatische ontwikkelingslanden die tot het Gemenebest behoren, zijnde India, Pakistan, Ceylon, Maleisië en Singapore, is bij de toetredingsonderhandelingen geen aanbod gedaan tot het sluiten van een associatie-overeenkomst of een preferentieel handelsakkoord met de Gemeenschap, zoals dat wel aan de Afrikaanse en Caraïbische Gemenebestlanden is gedaan. Dit betekent dat deze landen de preferentiële behandeling op de markt van het V.K. gedurende de 5-jarige overgangsperiode geleidelijk zullen verliezen. Engeland zal het verschil tussen het Gemenebestrecht en het G.D.T. verkleinen met achtereenvolgens 40% en 3 x 20%.

Wel is men met de toetreders een intentieverklaring overeengekomen die aan het toetredingsverdrag is gehecht, waarin de vergrote Gemeenschap zich bereid verklaart om een oplossing te zoeken voor de eventuele handelspolitieke moeilijkheden, die zich voor deze landen zouden kunnen voordoen. Daarbij zal rekening worden gehouden met het effect van het mondiaal preferentiestelsel en met de andere ontwikkelingslanden in dezelfde geografische regio (zie integrale tekst in bijlage). Deze laatste toevoeging is door Nederland bewerkstelligd, in een poging om ook Indonesië van deze verklaring te laten profiteren. In het proces verbaal van de conferentie heeft Nederland nog eens expliciet verklaard dat het met deze toevoeging Indonesië op het oog heeft.

In het tweede gedeelte van de Gemeenschappelijke verklaring wordt t.a.v. de suikerexport van India nog nader gepreciseerd dat dit vraagstuk geregeld moet worden in het kader van het eerste deel van deze verklaring als ook in het licht van de suikerregeling die na 1974 voor de Caraïbische landen zal worden getroffen.

Een en ander houdt alles bij elkaar minder in dan de belofte bij de vorige toetredingsonderhandelingen in '62 om "comprehensive trade agreements" te sluiten indien de toetreding toen zou zijn doorgegaan. Ook toen was het echter al duidelijk dat het daarbij ging om non-preferentiële handelsakkoorden met eventueel wat technische hulp.

Momenteel wordt vooral door India, - maar ook door Pakistan is vorig jaar een officieel verzoek ingediend -, aandrang uitgeoefend om onderhandelingen te openen over een dergelijk akkoord. Nederland dient zich dus te bezinnen op welke wijze uitwerking gegeven moet worden aan de bovengenoemde Gemeenschappelijke intentieverklaring. Daarbij stelt zich in de eerste plaats de vraag of men tot een akkoord wil komen. De verklaring spreekt slechts over "passende oplossingen".

De concessiemogelijkheden voor een non-preferentieel akkoord zijn sinds 1962 aanmerkelijk verkleind. Voor een aantal van belang zijnde produkten (jute, katoen, handwerkprodukten) zijn reeds akkoorden gesloten. Deze blijven na de toetreding bestaan. Verder zijn inmiddels zeer veel G.D.T. rechten verlaagd (Kennedy-ronde; koffie, palmolie en cacao bij gelegenheid van de Yaounde II conventie; thee en tropisch hout op grond van een afspraak met het V.K. in '63). Vooral echter de inwerkingtreding van het mondiaal systeem brengt mee dat op tariefgebied weinig concessies meer kunnen worden aangeboden.

Het ligt daarom voor de hand om na te gaan of een oplossing niet veeleer in het mondiaal preferentiesysteem gezocht zou moeten worden, temeer daar de intentieverklaring zelf daarnaar verwijst. Het voordeel daarvan is dat gelijke behandeling van de betrokken landen op handelspolitiek gebied daardoor beter is gewaarborgd. Bovendien is de Gemeenschap eerder in staat om concessies te doen die voor alle

ontwikkelingslanden gelden, dan concessies in een non-discriminatoir akkoord die voor alle GATT partners, dus ook de ontwikkelde landen moeten gelden. M.b.t. de mogelijkheden tot uitbreiding van het mondiaal-systeem-aanbod zou men kunnen denken aan verhoging van plafonds of van de butoires voor de gevoelige produkten; afvoering van de lijst van gevoelige produkten en uitbreiding van het aanbod in de sector verwerkte landbouwprodukten.

Met betrekking tot de exportbelangen van deze landen voor tropische landbouwprodukten en industriële grondstoffen, die buiten de werkingssfeer van het mondiaal systeem vallen, zou mogelijk nog enige tariefverlaging mogelijk zijn in het kader van een non-discriminatoir akkoord. Over het algemeen is het G.D.T. hier echter al laag. Ook hier kan men zich afvragen of de belangen van de betrokken landen niet beter gediend zijn door gezamenlijk te streven naar de totstandkoming van wereldgrondstofovereenkomsten waarin het veel essentiëlere probleem van de opbrengsten een regeling kan vinden.

Voorzover men daarnaast toch nog op het gebied van technische bijstand, exportpromotion e.d. en periodieke consultatie tot overeenkomsten zou willen komen, lijkt het tijdstip om dit te onderzoeken pas na de toetreding te zijn aangebroken. Niet alleen is het logisch om in deze kwestie te wachten tot Engeland, als meest betrokkene in de vergrote Gemeenschap, volwaardig lid is, ook de intentieverklaring zegt dat de vraagstukken na de toetreding bestudeerd zullen worden. Het gaat hier immers om effecten van de toetreding die zich uiteraard pas kunnen voordoen nadat deze toetreding een feit is geworden. Deze effecten zullen mede afhangen van de uitkomst van de XXIV,6 onderhandelingen in het GATT. Pas nadat India, Pakistan enz. van hun rechten als GATT partner gebruik hebben gemaakt kan worden beoordeeld welke problemen er dan alsnog overblijven. Dáárvoor is bedoeld hetgeen in de intentieverklaring is gesteld.

Tenslotte, indien men zou willen ingaan op het sluiten van akkoorden, dan zou Nederland erop moeten aandringen dat de Gemeenschap bereid is om met alle landen in deze regio gelijke of gelijksoortige overeenkomsten te sluiten m.n. ook met Indonesië.

DE DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE
BUITENLANDSE ECONOMISCHE BETREKKINGEN

L. M. J. J.
